

การใช้แอปพลิเคชันสำหรับการสอนภาษาจีนของครูผู้สอนภาษาจีนในช่วงความ
ปรกติใหม่ กรณีศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 38 จังหวัดสุโขทัย

**Chinese Language Teachers' Use of Applications for Teaching Chinese
during New Normal: Case Study of Schools Affiliated with Secondary
Educational Service Area Office 38, Sukhothai Province**

วศิน สุขสมบูรณ์วงศ์¹,

มัลลิกา ดวงภักดี² และ กนิษฐา มาลา³

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม¹, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี^{2,3}

Wasin Suksomboonwong¹,

Mullika Duangpakdee² and Kanittha Mala³

Pibulsongkram Rajabhat University¹, Udon Thani Rajabhat University, Thailand^{2,3}

Corresponding Author, E-mail: kanittha.ma@udru.ac.th

*****

บทคัดย่อ

การวิจัยเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสำหรับสอนภาษาจีนในช่วงความปรกติใหม่ของครูผู้สอนภาษาจีน
นี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้แอปพลิเคชันสำหรับการสอนภาษาจีนในช่วงความ
ปรกติใหม่ของครูผู้สอนภาษาจีนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จังหวัด
สุโขทัย ใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยวิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของ
ครูผู้สอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 38 จังหวัดสุโขทัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์เชิงลึก แบ่งคำถาม
เป็น 2 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 ข้อ 2) ทักษะคติของครูผู้สอนภาษาจีนในการใช้
เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันช่วยสอนภาษาจีน จำนวน 13 ข้อ จากนั้นจึงนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มา
วิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการศึกษาสามารถแบ่งข้อค้นพบออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านครูผู้สอนภาษาจีน แบ่งเป็นการ
รวบรวมรายชื่อแอปพลิเคชันที่ครูผู้สอนใช้ในการสอนภาษาจีน และประเด็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้งาน
แอปพลิเคชันช่วยสอนภาษาจีนซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยและให้การสนับสนุนการใช้งาน 2) ด้านผู้เรียนภาษาจีน
แบ่งเป็นการรวบรวมรายชื่อแอปพลิเคชันที่ผู้เรียนให้ความสนใจและนำมาใช้เรียนรู้อเอง และประเด็นปัญหา
เกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยีที่พบได้จากผู้เรียนและวิธีการแก้ไขปัญหา 3) นโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี

* วันที่รับบทความ: 24 มิถุนายน 2564; วันแก้ไขบทความ 18 กรกฎาคม 2564; วันตอบรับบทความ: 20 กรกฎาคม 2564

ช่วยจัดการเรียนการสอนจากโรงเรียน แบ่งเป็นประเด็นกฎระเบียบของโรงเรียนเกี่ยวกับการอนุญาตให้ผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือและประเด็นการสนับสนุนการให้บริการสัญญาณอินเทอร์เน็ต

คำสำคัญ: การใช้แอปพลิเคชัน; การสอนภาษาจีน; ครูสอนภาษาจีน; โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จังหวัดสุโขทัย

Abstracts

This research on the use of applications for teaching Chinese in the new normal range of Chinese teachers was a qualitative study. The objective was to study the use of applications for teaching Chinese language during the new normal of teachers at schools affiliated with the Secondary Educational Service Area Office 38, Sukhothai Province. Purposive sampling was used in selecting seven key informants, representing Chinese language teachers at the high-school level from the aforementioned schools. In-depth interview was conducted using questions divided into two sections: 1) three items on the informant's general data and 2) 13 items on the Chinese language teacher's attitude towards the use of technology or applications to assist in their teaching. The responses then underwent descriptive analysis.

Results of the study could be divided into the following three areas: 1) Chinese language teachers, in terms of a list of applications the teachers use in teaching Chinese and issues related to their attitude, where most teachers agreed with and supported the use; 2) Chinese language learners, in terms of a list of applications the learners were interested and adopted in the learning themselves, and issues related to problems in the use of technology media as encountered by the learners and how to solve them; and 3) school policy that supported the use of technology to help organize the teaching and learning, in terms of school regulations regarding the permission for learners to use mobile phones and the support for Internet services.

Keywords: Use of Applications; Teaching of Chinese Language; Chinese-Language Teachers; Schools Affiliated with the Secondary Educational Service Area Office 38, Sukhothai Province

บทนำ

นับตั้งแต่ปลายปีพุทธศักราช 2562 เป็นต้นมา ประเทศจีนได้รายงานว่าตรวจพบเชื้อ Novel Coronavirus ในตัวอย่างผู้ป่วยโรคปอดอักเสบจากเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่เป็นจำนวนมาก ต่อมาได้เกิดการแพร่ระบาดในหลายประเทศเป็นวงกว้างไปทั่วโลก จนกระทั่งโรคดังกล่าวแพร่ระบาดเข้ามาสู่ประเทศไทย โดยเกิดเหตุการณ์ระบอบอย่างรุนแรงในกลุ่มของสนามมวยเวทีลุมพินี เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2563 เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 และมีนโยบายที่สำคัญหลายประการ เช่น ให้ปิดสถานที่และงดจัดกิจกรรมที่มีคนมารวมตัวกันจำนวนมาก งดการเดินทางข้ามจังหวัด ให้ทำงานเหลื่อมเวลา ให้ทำงานที่บ้าน เป็นต้น (ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่

ทั่วราชอาณาจักร, 2563 : 1) นอกจากนี้สถานการณ์ดังกล่าวยังส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการประกาศการเลื่อนเปิดสถานศึกษาภาคเรียนที่1/2563 จากวันที่ 16 พฤษภาคม 2563 เป็นวันที่ 1 กรกฎาคม 2563 ในเวลาต่อมา (ศธ.360องศา, 2563 : ออนไลน์)

ภายหลังจากที่ประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) แล้ว คนไทยเกิดการปรับเปลี่ยนวิถีในการใช้ชีวิตหลายด้าน จนกระทั่งเกิดคำว่า “ความปกติใหม่ (New Normal)” ซึ่งการใช้ชีวิตแบบ “ความปกติใหม่” นั้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นวงกว้างในชีวิตประจำวัน เช่น การสวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลาเพื่อป้องกันโรค การเว้นระยะห่างสำหรับบุคคล (Social distancing) การทำงานเหลื่อมเวลา การทำงานที่บ้าน (Work from home) การทำธุรกรรมต่าง ๆ ผ่านช่องทางออนไลน์มากขึ้น ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์ (Online Learning) เป็นต้น จากเหตุการณ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ภาคการศึกษาเป็นหนึ่งในภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตแบบความปกติใหม่ ทั้งต่อตัวผู้สอน ผู้เรียน ตลอดจนสถาบันการศึกษาทุกแห่งทุกระดับชั้น ที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ปกติ จนต้องปรับเปลี่ยนมาใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์บางส่วนแทน

ในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์นั้น ผู้สอนและผู้เรียนในสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งสามารถเลือกใช้สื่อออนไลน์ช่องทางต่าง ๆ เช่น Microsoft team, Zoom, Google Meeting เป็นต้น มาใช้ในการสอนเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตร โดยอาจใช้ควบคู่กับแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประกอบเป็นสื่อการสอน ซึ่งจากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นของผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์นั้นมีปัญหาค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาจากผู้สอน ได้แก่ ขาดความรู้หรือไม่มีความถนัดในการใช้เทคโนโลยี ขาดอุปกรณ์จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน สถานที่จัดสอนออนไลน์ไม่เอื้ออำนวย ปัญหาจากผู้เรียน ได้แก่ ไม่มีโทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์ที่สามารถรองรับระบบการเรียนออนไลน์ ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนออนไลน์เนื่องจากสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ขาดสมาธิในการเรียนที่บ้าน เป็นต้น หรือแม้กระทั่งในสถาบันศึกษาก็ยังพบปัญหาการสอนแบบออนไลน์ด้วย เช่น ไม่มีอินเทอร์เน็ตสาธารณะที่สามารถรองรับการเรียนการสอนแบบออนไลน์ได้ ขาดแคลนงบประมาณในการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ต และงบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์ที่ใช้จัดการสอนแบบออนไลน์ได้ ตลอดจนขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนออนไลน์ เป็นต้น จากปัญหาที่กล่าวมานั้น ทำให้เห็นว่าการเรียนการสอนด้วยสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ภายใต้ความปกติใหม่ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้อีกต่อไป ทั้งสถาบันการศึกษา ผู้สอน และผู้เรียนทุกคนจึงต้องพยายามปรับตัว เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินต่อไปได้

สำหรับรายวิชาภาษาจีน นับว่าเป็นภาษาหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นจำนวนมากในยุคปัจจุบัน สถาบันการศึกษาบางแห่งโดยเฉพาะโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเปิดสอนเป็นวิชาเลือก บางแห่งเปิดสอนเป็นแผนศิลป์-ภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเนื้อหาในการเรียนรู้ภาษาจีนนั้น โดยทั่วไปสามารถแบ่งย่อยออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้แก่ สัทศาสตร์ (语音) คำศัพท์ (词汇) ไวยากรณ์ (语法) ตัวอักษรจีน (汉字) และวัฒนธรรมจีน (文化) นอกจากนี้ยังมีรายวิชาที่ต้องเรียนเพื่อฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง (听力) การพูด (口语) การอ่าน (阅读) การเขียน (写作) และการแปล (翻译) จากสาระการเรียนรู้ภาษาจีนทั้งด้านเนื้อหาและด้านทักษะที่กล่าวมานั้น นับว่าไม่ใช่เรื่องง่ายที่ผู้สอนจะสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ภาษาจีนไปสู่ผู้เรียน ผ่านช่องทางออนไลน์ภายใต้คาบเรียนที่มีเวลาจำกัดได้ทั้งหมด ผู้สอนจึงต้องพยายามค้นหาสื่อช่องทางใหม่ ๆ ดังเช่นแอปพลิเคชันที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาและวัฒนธรรมจีน มาช่วยสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน ช่วยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลและเหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นในช่วงความปรกติใหม่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้แอปพลิเคชันสำหรับการสอนภาษาจีนของครูผู้สอนภาษาจีนในช่วงความปรกติใหม่ เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และนำเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนด้วยแอปพลิเคชันต่าง ๆ ตลอดจนวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสอนภาษาจีนในช่วงความปรกติใหม่ อันจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนภาษาจีนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้แอปพลิเคชันสำหรับการสอนภาษาจีนในช่วงความปรกติใหม่ของครูผู้สอนภาษาจีนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จังหวัดสุโขทัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้การวิจัยคือครูผู้สอนภาษาจีนจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 38 จังหวัดสุโขทัย ซึ่งในแต่ละอำเภอมีโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจำนวนทั้งหมด 9 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีครูชาวไทยที่สอนภาษาจีนโรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งหมด 9 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นครูผู้สอนภาษาจีนที่ทำการสอนในแผนศิลป์-ภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจากการสำรวจ

พบว่า ในพื้นที่ดังกล่าว มีโรงเรียนที่เปิดแผนศิลปะ-ภาษาจีนทั้งสิ้น 7 โรงเรียน จึงใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 7 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 7 คน โดยดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารข้อมูลและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาจีนด้วยแอปพลิเคชันต่าง ๆ รวมถึงรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในช่วงความปรกติใหม่

2.2 กำหนดประเด็นและหัวข้อที่จะใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับครูผู้สอนภาษาจีนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และจัดทำร่างแนวคำถามโดยแบ่งประเด็นคำถามออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นประเด็นเกี่ยวกับทัศนคติของครูผู้สอนภาษาจีนในการใช้เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันช่วยสอนภาษาจีน จำนวน 13 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับประเภท ลักษณะและวิธีการใช้แอปพลิเคชันภาษาจีน การจัดการเรียนสอนภาษาจีนแบบออนไลน์บางส่วนหรือออนไลน์เต็มรูปแบบ ตลอดจนปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้แอปพลิเคชันสำหรับการสอนภาษาจีน ในช่วงความปรกติใหม่ แนวคำถามครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านสถาบันการศึกษา ลักษณะคำถามสัมภาษณ์เป็นแบบปลายเปิดและไม่มีการเรียงลำดับหัวข้อคำถาม

2.3 นำร่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแนวคำถามสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแนวคำถามสัมภาษณ์ดังกล่าวไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

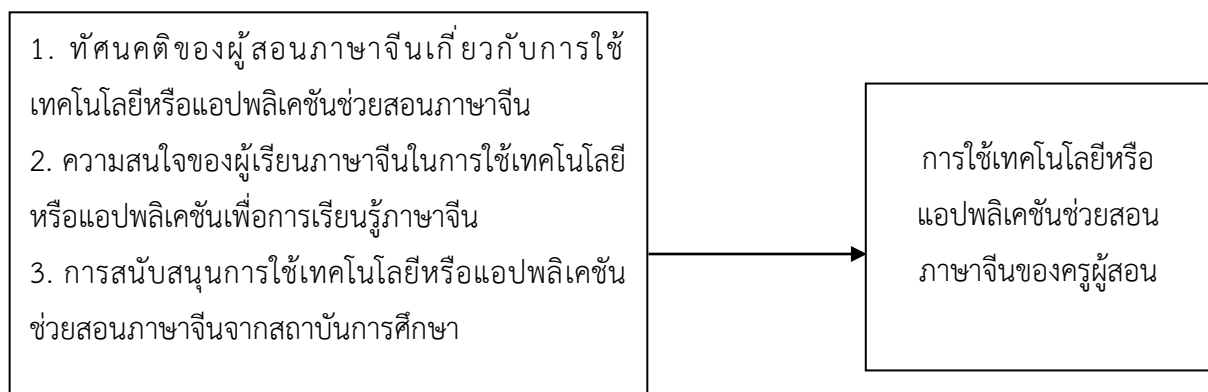
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยเริ่มจากการนัดหมายวันและเวลาสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 7 คน โดยวางแผนจัดเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกันยายน 2563 จากนั้นจึงทำการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดตามแนวคำถามสัมภาษณ์ที่ได้เตรียมไว้แล้ว ใช้เวลาสัมภาษณ์คนละไม่เกิน 40 นาที ก่อนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะแนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์ และขั้นตอนต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างไม่ปิดบัง ผลการตัดสินใจเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมการวิจัยของผู้ให้ข้อมูลจะไม่ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตในอนาคต ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการจดบันทึก ร่วมกับการบันทึกเสียงสนทนาซึ่งต้องได้รับการอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยก่อน โดยในการสัมภาษณ์จะเป็นการสนทนาแบบธรรมชาติ ไม่มีการบังคับหรือฝืนใจ ผู้ให้ข้อมูลในการตอบคำถาม ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิที่จะปฏิเสธและไม่ตอบคำถามนั้น ๆ รวมทั้งยุติการสนทนาได้ตลอดเวลา การสัมภาษณ์จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องจนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัว (Data saturation) หลังจากเก็บ

รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอรายงานการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม ไม่ใช่เฉพาะเจาะจงผู้ใดผู้หนึ่งเป็นรายบุคคลซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลได้ เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปตรวจสอบความถูกต้องจากผู้ให้ข้อมูลอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการตรวจสอบข้อมูลนั้น เมื่อได้ข้อมูลจากการถอดเนื้อหาสัมภาษณ์เป็นตัวอักษรเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล พร้อมทั้งส่งข้อมูลดังกล่าวให้กับผู้ให้สัมภาษณ์ ร่วมตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้งหนึ่ง จากนั้น ผู้วิจัยจะใช้วิธีวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนา (Descriptive Analysis) จากข้อมูลที่ได้ทำการถอดเนื้อหาสัมภาษณ์ในเครื่องบินที่เก็บบันทึกอย่างละเอียด รวมทั้งสรุปจดบันทึกระหว่างการสัมภาษณ์ นำมาแยกเป็นหมวดหมู่ (Category) แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความและสรุปข้อค้นพบต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์เนื้อหาสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด ผู้วิจัยสามารถแบ่งข้อมูลผลการศึกษาดังกล่าวออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นครูผู้สอนภาษาจีนที่ทำการสอนในแผนศิลป์-ภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 38 จังหวัดสุโขทัย จำนวนทั้งสิ้น 7 คน รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งแต่ละโรงเรียนมี

จำนวนนักเรียนแผนศิลปะ-ภาษาจีนแตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนศิริมาศพิทยาคม จำนวน 112 คน โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จำนวน 98 คน โรงเรียนเมืองเสลียง จำนวน 65 คน โรงเรียนศรีนคร จำนวน 85 คน โรงเรียนสวรรคคณ์นันทพิทยา จำนวน 48 คน โรงเรียนสุโขทัยพิทยาคม จำนวน 69 คน และ โรงเรียนอุดมดรุณี จำนวน 52 คน โดยมีจำนวนนักเรียนแผนศิลปะ-ภาษาจีนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 38 จังหวัดสุโขทัย รวมทั้งสิ้น 464 คน

ตอนที่ 2 ทักษะของครูผู้สอนภาษาจีนในการใช้เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันช่วยสอนภาษาจีน

สามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 2.1 ด้านครูผู้สอนภาษาจีน 2.2 ด้านผู้เรียนภาษาจีน 2.3 นโยบายสนับสนุน การใช้เทคโนโลยีช่วยจัดการเรียนการสอนจากโรงเรียน ในแต่ละด้านยังสามารถแบ่งเป็นข้อย่อย ซึ่งมี รายละเอียดดังนี้

2.1 ด้านครูผู้สอนภาษาจีน

สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นหลักคือ 1) ด้านแอปพลิเคชันที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละโรงเรียน 2) ด้านทัศนคติต่อการใช้แอปพลิเคชันช่วยสอนภาษาจีน

1) ด้านแอปพลิเคชันภาษาจีนที่ผู้สอนใช้ในการสอน

การนำเทคโนโลยีและแอปพลิเคชันเกี่ยวกับภาษาจีนเข้ามาสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ของแต่ละโรงเรียนนั้น พบว่าครูผู้สอนมีการแนะนำการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่คล้ายกันให้กับผู้เรียน สามารถ จัดเป็นประเภทการใช้งานได้ ดังนี้

กลุ่มพจนานุกรมออนไลน์ ใช้สำหรับช่วยแปลคำศัพท์หรือประโยคภาษาจีนเป็นภาษาไทยและ ภาษาไทยเป็นภาษาจีน ใช้ในการค้นหาคำศัพท์ใหม่ ได้แก่ แอปพลิเคชัน Pleco, 跟我学汉语, Super Chinese, Google Translate

กลุ่มสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน ได้แก่ การใช้เว็บไซต์ Google สืบค้นข้อมูลเพื่อใช้ดูลำดับขีด ของตัวอักษรจีน ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศจีน วัฒนธรรมจีน ดารานักแสดงหรือนักร้องชาวจีน, การใช้ แอปพลิเคชันเพื่อชมซีรีส์จีน ฟังเพลงจีน และข่าวสารภาษาจีน, การใช้ YouTube ให้นักเรียนศึกษาภาษาและ วัฒนธรรมจีนระหว่างคาบเรียน, การใช้แอปพลิเคชัน Kahoot เพื่อทำกิจกรรมในคาบเรียน, การใช้เว็บไซต์จาก ประเทศจีนและประเทศไทยเพื่อเรียนภาษาจีนจากบทเรียนออนไลน์, การเรียนรู้แบบออนไลน์จากเพจต่าง ๆ ใน Facebook และ Instagram

กลุ่มช่องทางติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การใช้ Line ส่งข้อความเป็นภาษาจีน ทั้งแบบส่วนตัวและแบบ กลุ่มให้กับครูผู้สอน, การสร้างกลุ่มเฉพาะใน Google Classroom, Facebook, Line เพื่อใช้เป็นห้องเรียน หรือใช้ส่งการบ้าน, การเปิดใช้ Zoom Meeting เพื่อจัดการเรียนการสอน

กลุ่มงานเอกสารที่ใช้พิมพ์ภาษาจีน ได้แก่ การใช้ Microsoft word โดยให้พิมพ์คำศัพท์ เอกสาร การบ้าน หรือแบบฝึกหัดเป็นภาษาจีน

2) ด้านทัศนคติต่อการใช้ออปพลิเคชันช่วยสอนภาษาจีน

จากการให้ข้อมูลของครูผู้สอนภาษาจีน พบว่าส่วนใหญ่รู้สึกเห็นด้วยกับการใช้เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันมาใช้ในการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่มีประโยชน์มาก มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ ใช้งานได้สะดวกสบาย ผู้เรียนสามารถใช้ศึกษาด้วยตัวเองนอกเวลาเรียนได้ ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลแต่ละท่าน ดังนี้

“เห็นด้วยกับการใช้ออปพลิเคชันทำกิจกรรมในห้องเรียน สะดวกและเข้าใจง่าย ในแอปพลิเคชันจะมีเสียงพูด มีรูปแบบการใช้ประโยค มีตัวอย่างด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลT2, 25 กันยายน 2563)

“แอปพลิเคชันภาษาจีนทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานมากขึ้น สามารถสืบค้นข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน มีความทันสมัยกว่า ในพจนานุกรมทำไม่ได้ ยังล้ำสมัยไปหน่อย” (ผู้ให้ข้อมูล T2, 25 กันยายน 2563)

“ครูใช้วิธีแนะนำเทคโนโลยี แอปพลิเคชันเกี่ยวกับภาษาจีน เพื่อเป็นการจุดประกายในคาบเรียนไปก่อน เมื่อนักเรียนเข้าใจแล้ว เขาจะไปต่อยอดได้เอง” (ผู้ให้ข้อมูลT4, 25 กันยายน 2563)

“ครูคิดว่าการใช้ออปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นเรื่องดี บางครั้งครูสอนในชั้นเรียนไม่ทัน แอปพลิเคชันก็เป็นตัวช่วยในการสอน นักเรียนก็สามารถกลับไปทบทวนได้ด้วยตัวเอง” (ผู้ให้ข้อมูลT5, 26 กันยายน 2563)

“การอนุญาตให้นักเรียนใช้โทรศัพท์ในชั่วโมงเรียนก็ถือว่าดี เพราะเทคโนโลยีอยู่ในมือของเรา ครูคิดว่าถ้าเราเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ในทางการศึกษาเรียนรู้ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์มาก” (ผู้ให้ข้อมูลT7, 26 กันยายน 2563)

ถึงแม้ว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับประโยชน์ที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันเข้ามาสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ขณะเดียวกันก็ยังมีกังวลเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น ปัญหาความเหลื่อมล้ำในกลุ่มผู้เรียน ปัญหาการนำเทคโนโลยีมาใช้ในทางที่ไม่ดี ไม่ถูกต้อง หรือไม่เกิดประโยชน์ ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลแต่ละท่าน ดังนี้

“ครูยังไม่กล้าสั่งงานหรือให้นักเรียนส่งงานผ่านอินเทอร์เน็ตเลย เพราะกลัวปัญหาที่ว่า เด็กบางคนครอบครัวยากจนไม่ได้มีพร้อม กลัวว่าจะเกิดปัญหาเรื่องการเหลื่อมล้ำ” (ผู้ให้ข้อมูลT5, 26 กันยายน 2563)

“เทคโนโลยีมีมานานแล้ว การเรียนด้วยตัวเองผ่านระบบออนไลน์ก็มีมากกว่า 10 ปีแล้ว เด็กที่สนใจก็จะไปค้นหา เปิดเรียน เปิดฟังเอง แต่ถ้าเด็กไม่สนใจ ต่อให้เทคโนโลยีพัฒนาไปมากกว่านี้ไม่ได้ทำให้เด็กเก่งขึ้น ขึ้นอยู่ที่ตัวนักเรียนมากกว่า ไม่ได้อยู่ที่เทคโนโลยี ทุกวันนี้เทคโนโลยีมันง่ายขึ้น สะดวกสบายขึ้น เปิดตรงไหนก็เจอได้ แต่ถ้านักเรียนไม่สนใจ ไม่อยากใช้เกี่ยวกับการเรียน แต่ใช้ทำอย่างอื่น มันก็ไม่มีประโยชน์” (ผู้ให้ข้อมูลT7, 26 กันยายน 2563)

“การนำแอปพลิเคชันไปให้นักเรียนใช้เป็นเรื่องที่ดี แต่ต้องดูด้วยว่าแอปพลิเคชันเหล่านั้นครอบคลุมเนื้อหาอะไรบ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลT1, 26 กันยายน 2563)

2.2 ด้านผู้เรียนภาษาจีน

สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นคือ 1) ความสนใจต่อแอปพลิเคชันที่นำมาใช้ของผู้เรียน 2) ปัญหาที่พบได้จากผู้เรียนและวิธีการแก้ไขปัญหา

1) ความสนใจต่อแอปพลิเคชันที่นำมาใช้ของผู้เรียน

จากการให้ข้อมูลของครูผู้สอนภาษาจีนแต่ละสถาบันเกี่ยวกับความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อเทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันที่ครูนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาเรียนรู้ในการนำแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาช่วยในการเรียนภาษาจีนของตนเอง โดยไม่ต้องรอการแนะนำจากครูผู้สอน ดังคำสัมภาษณ์ของ T7 (26 กันยายน 2563) ที่กล่าวว่า “นักเรียนจะตามทันเทคโนโลยีสมัยใหม่กัน ก็รู้จักสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต มีการหาข้อมูล อยากรู้อะไรก็จะสามารถสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเอง” ซึ่งแอปพลิเคชันที่ผู้เรียนสนใจเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถแบ่งตามประเภทการใช้งาน ได้ดังนี้

กลุ่มพจนานุกรมออนไลน์ เป็นแอปพลิเคชันที่ผู้เรียนมักจะนำมาใช้แปลคำศัพท์หรือแปลประโยคในคาบเรียน ได้แก่ Pleco, Line Dict, Longdo Dict, Google Translate, Baidu Translate

กลุ่มสื่อบันเทิง เป็นแอปพลิเคชันที่ผู้เรียนมักจะนำมาใช้เพื่อดูละครจีน มีวีสวีดิโอเพลงจีน หรือรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องราวของดาราชาวจีน ได้แก่ Weibo, We TV, iQiyi, Mango TV

กลุ่มสื่อการเรียนการสอน เป็นแอปพลิเคชันที่ผู้เรียนมักจะนำมาใช้ในการฝึกฝนเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตัวเอง เช่นการใช้แอปพลิเคชัน Wechat ในการหาเพื่อนชาวจีนเพื่อพูดคุยกัน นอกจากนี้ยังมีแอปพลิเคชันที่ช่วยฝึกฝนการฟังและการพูดภาษาจีน การอ่านและการเขียนตัวอักษรจีนตั้งแต่ระดับง่ายไปถึงระดับยาก ตลอดจนแอปพลิเคชันที่ช่วยติวข้อสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) ได้แก่ Hello Talk, Chinese Zombie, Super Chinese, Learning Chinese M Mandarin, Chineasy, Train Chinese และ HSK Online Level 1-6

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ยังพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่แสดงออกถึงความสนใจในการนำเทคโนโลยีและแอปพลิเคชันมาใช้เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาจีน จึงทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้มีความสุขสนุกสนานมากขึ้น ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล T1 (25 กันยายน 2563) ที่กล่าวว่า “นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี” และคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลT2 (25 กันยายน 2563) ที่กล่าวว่า “ทำให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดี นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนภาษาจีนมากขึ้นกว่าเดิม”

2) ปัญหาที่พบได้จากผู้เรียนและวิธีการแก้ไขปัญหา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ยังพบว่าในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยสอนนั้น ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นหลายด้านทั้งต่อผู้เรียนและผู้ปกครองของผู้เรียน ได้แก่ ปัญหาขาดแคลนทุนทรัพย์ในการซื้ออุปกรณ์สื่อสาร รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเติมเงินเพื่อซื้อบริการอินเทอร์เน็ต โดยครูผู้สอนจะแก้ปัญหาผู้เรียนขาดแคลนอุปกรณ์สื่อสาร กรณีนี้เรียนในห้องเรียนด้วยการให้ผู้เรียนนั่งจับคู่กับเพื่อนเพื่อเรียนรู้ในคาบเรียนไปพร้อมกัน และปัญหาการขาดแคลนสัญญาณอินเทอร์เน็ตจะใช้วิธี ให้ผู้เรียนที่มีอินเทอร์เน็ตกระจายสัญญาณไวไฟให้กับเพื่อน” ดังคำสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า

“นักเรียนบางคนก็เสียค่าใช้จ่ายอินเทอร์เน็ตส่วนตัว นักเรียนบางคนก็ไม่มีอินเทอร์เน็ตส่วนตัว รวมทั้งอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสาร” (ผู้ให้ข้อมูลT3, 25 กันยายน 2563)

“นักเรียนบางคนขาดแคลนทุนทรัพย์ ทำให้ไม่มีโทรศัพท์มือถือ แก้ปัญหาโดยการให้นักเรียนนั่งจับคู่กับเพื่อนที่มีโทรศัพท์มือถือ 2 คนต่อ 1 เครื่อง แล้วเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน” (ผู้ให้ข้อมูลT1, 25 กันยายน 2563)

“นักเรียนบางคนไม่มีอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถใช้แอปพลิเคชันออนไลน์ได้ แก้ปัญหาโดยการขอให้นักเรียนที่มีอินเทอร์เน็ตช่วยเปิดหอตสปอตไวไฟให้” (ผู้ให้ข้อมูลT2, 25 กันยายน 2563)

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนบางคนไม่สามารถบริหารเวลาในการใช้งานโทรศัพท์มือถือ ขาดสมาธิในการเรียน แอปใช้โทรศัพท์พูดคุยกันในเวลาเรียน ครูผู้สอนจึงต้องแก้ปัญหาด้วยการตั้งกฎระเบียบร่วมกันในการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียน โดยให้ผู้เรียนทุกคนนำโทรศัพท์มือถือมาวางไว้บนโต๊ะเท่านั้น และจะสามารถใช้ได้เมื่อได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน ดังคำสัมภาษณ์ของ T2 (25 กันยายน 2563) ที่กล่าวว่า “นักเรียนบางคนยังไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน ยังไม่รู้จักรับการบริหารเวลา บางครั้งก็จะแอบเล่นโทรศัพท์ได้โต๊ะเรียน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการแอบเล่น แอบแชท ทำให้งานไม่เสร็จตามเวลา บางครั้งก็ใช้ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาจีน เราก็ต้องคอยดูตลอด ต้องคอยเดินดู คอยตรวจสอบ ให้นักเรียนนำโทรศัพท์มือถือมาวางไว้บนโต๊ะเรียนเท่านั้น จะใช้ได้เมื่ออนุญาต”

2.3 นโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีช่วยจัดการเรียนการสอนจากโรงเรียน

ในการส่งเสริมให้ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากทางโรงเรียน จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่า ครูผู้สอนแต่ละโรงเรียนนั้นประสบปัญหาคล้ายกัน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นคือ 1) ประเด็นกฎระเบียบของโรงเรียนเกี่ยวกับการอนุญาตให้ผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือ 2) ประเด็นการสนับสนุนการให้บริการสัญญาณอินเทอร์เน็ต

1) ประเด็นกฎระเบียบของโรงเรียนเกี่ยวกับการอนุญาตให้ผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือ

จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลพบว่า โรงเรียนแต่ละแห่ง เริ่มมีการปรับตัวด้วยการผ่อนปรนให้ผู้เรียนสามารถใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียนได้ โดยส่วนใหญ่จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของครูผู้สอน ทำ

ให้ครูผู้สอนมีความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยสอนได้มากยิ่งขึ้น ดังคำสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า

“เทอมนี้เป็นเทอมแรกที่โรงเรียนอนุญาตให้นักเรียนนำโทรศัพท์มือถือมาไว้ในโรงเรียนได้ แต่ก่อนเข้าห้องเรียน คุณครูจะให้นักเรียนปิดโทรศัพท์มือถือ และนำมาวางไว้บนโต๊ะครู แล้วให้นักเรียนเข้าไปนั่งเรียนตามปกติ หรือบางคาบมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันภาษาจีน ก็อนุญาตให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือได้” (ผู้ให้ข้อมูล T2, 25 กันยายน 2563)

“โรงเรียนมีข้อจำกัดการใช้โทรศัพท์นอกเหนือจากเวลาเรียน เฉพาะในช่วงพักเรียนสามารถใช้ได้ แต่ต้องอยู่ในการควบคุมของครูผู้สอน” (ผู้ให้ข้อมูล T4, 26 กันยายน 2563)

“ที่จริงทางโรงเรียนมีกฎไม่ให้นักเรียนพกโทรศัพท์ และไม่ยอมให้นักเรียนเล่นโทรศัพท์ในที่สาธารณะ แต่ก็ขึ้นอยู่กับครูประจำรายวิชา ถ้ามีกิจกรรม เกม หรือการใช้โทรศัพท์ค้นหาคำศัพท์ที่ต้องใช้โทรศัพท์ ก็เป็นข้อยกเว้น เป็นกรณีไป” (ผู้ให้ข้อมูล T7, 26 กันยายน 2563)

2) ประเด็นการสนับสนุนการให้บริการสัญญาณอินเทอร์เน็ต

การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้อินเทอร์เน็ตในการเชื่อมต่อกับโลกออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ได้ ในระดับมัธยมศึกษาผู้เรียนส่วนจะมีโทรศัพท์มือถือสำหรับใช้เป็นช่องทางในการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ และสามารถเล่นเกมออนไลน์ได้ แต่โดยส่วนใหญ่มักจะใช้อินเทอร์เน็ตผ่านระบบไวไฟจากที่บ้านหรือจากที่สาธารณะ บางส่วนจะใช้ระบบเติมเงินซื้ออินเทอร์เน็ตในปริมาณที่จำกัด มีผู้เรียนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตจากการซื้อด้วยตัวเองในปริมาณมาก เนื่องจากมีราคาแพงและยังนับว่าเป็นภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ดังนั้นเมื่อผู้เรียนจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับการเรียนรู้ในคาบเรียน จึงเกิดปัญหาการขาดแคลนสัญญาณอินเทอร์เน็ตตามมา และกลายเป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีและแอปพลิเคชัน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลพบว่า บางโรงเรียนสามารถสนับสนุนสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้กับผู้เรียนได้ แต่ยังไม่เสถียรเพียงพอเนื่องจากมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนมากเกินไป บางโรงเรียนไม่สามารถสนับสนุนสัญญาณอินเทอร์เน็ตได้เนื่องจากงบประมาณของโรงเรียนที่มีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงกลายเป็นอีกหนึ่งปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีและแอปพลิเคชันของผู้เรียน ดังคำสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า

“สำหรับแอปพลิเคชันที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต ทางโรงเรียนจะมีระบบไวไฟคอยสนับสนุนให้ แต่ไม่ค่อยเสถียรพอ ส่วนมากนักเรียนจึงต้องใช้อินเทอร์เน็ตส่วนตัว แต่นักเรียนบางคนไม่มีอินเทอร์เน็ตเป็นของตัวเอง ก็ต้องอาศัยแชร์อินเทอร์เน็ตร่วมกัน ทำให้เกิดความยากลำบากในการสอนในชั้นเรียน” (ผู้ให้ข้อมูล T6, 26 กันยายน 2563)

“ก็มีเน็ตนะ แต่ก็ไม่ได้เสถียรเท่าไร ก็มีเป็นบางจุด เพราะว่ามึนนักเรียนจำนวนที่เยอะ เวลาที่นักเรียนเข้าใช้งานก็ไม่เสถียรเท่าไร ส่วนใหญ่นักเรียนก็จะใช้เน็ตส่วนตัว” (ผู้ให้ข้อมูล T5, 26 กันยายน 2563)

“โรงเรียนเราจะไม่ปล่อยอินเทอร์เน็ตให้นักเรียน เพราะว่าเหมือนเป็นการให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือแบบเยอะเกินไป ถ้านักเรียนอยากนำเอาโทรศัพท์มือถือมาใช้อินเทอร์เน็ต ก็จะต้องสมัครเน็ตเอง” (ผู้ให้ข้อมูล T2, 25 กันยายน 2563)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้แอปพลิเคชันสำหรับการสอนภาษาจีนของครูผู้สอนภาษาจีนในช่วงความปรกติใหม่ กรณีศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยสามารถแบ่งประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัยได้เป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. ประเด็นเกี่ยวกับครูผู้สอนภาษาจีน

ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ทุกคนจำเป็นต้องใช้ชีวิตภายใต้ความปรกติใหม่ ต้องเว้นระยะห่างทางสังคม ทำให้การจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนจำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนภาษาจีนยุคความปรกติใหม่ ควรมีความรู้ความเข้าใจ ก้าวทันแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีในการศึกษาภาษาจีนยุคสมัยใหม่ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้เหล่านั้นให้กับผู้เรียนได้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนภาษาจีนยังมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการสอนโดยการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งแอปพลิเคชันต่าง ๆ ในห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น จึงจะสามารถกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียน และสามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนในการค้นหาแหล่งศึกษาเรียนรู้ภาษาจีน เมื่อผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองแล้ว จึงจะสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาจีน ทั้งในด้านการฟัง-การพูด การอ่าน-การเขียนหรือการพิมพ์ภาษาจีน หรือแม้กระทั่งการแปลภาษาจีนได้ด้วยตนเองต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ กนกพร ศรีญาณลักษณ์ (2559 : 1-17) ที่กล่าวว่า “ผู้สอนควรเป็นผู้แนะนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะทางด้านภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด”

2. ประเด็นเกี่ยวกับผู้เรียนภาษาจีน

จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้เรียนภาษาจีนในปัจจุบันสามารถค้นหาหรือเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนได้ด้วยตัวเองจากการแนะนำของเพื่อนหรือสื่อต่าง ๆ ในบางครั้งผู้เรียนบางกลุ่มอาจมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีแอปพลิเคชันมากกว่าครูผู้สอน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นการใช้ในลักษณะเกี่ยวกับการติดตามข่าวสารของบุคคล หรือเรื่องราวที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ สรียาภรณ์ นวนภูมิวัน (2561 : 76) ที่กล่าวว่า “นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อบ่งเน้นไปกับการฟังเพลง

คู่มือปวีดีโอ เล่นเกม และ Social Network” แสดงให้เห็นว่า การสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนภาษาจีนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงความปรกติใหม่นั้น ผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยสื่อเทคโนโลยี แอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน มาช่วยกระตุ้นบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจภาษาและวัฒนธรรมจีนมากยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองได้ และช่วยชี้นำการเรียนรู้โลกภายนอกจากแหล่งข้อมูลที่ต้องตามครรลองครองธรรม โดยผู้สอนไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในคาบเรียนทั้งหมดเพื่อสอนตามเนื้อหาเพียงเท่านั้น แต่ยังสามารถเป็นผู้แนะแนวทาง (Coach) ให้กับผู้เรียนในการค้นหาความรู้ภาษาจีนด้วยตัวเอง จึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในห้องเรียนพัฒนาตัวเองได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ จินตนา วิเศษจินดา และสมพงษ์ จิตระดับ (2561 : 445-455) ที่กล่าวว่า “ในด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ในวิชาภาษาจีน ครูผู้สอนควรใช้สื่อหลากหลายประเภท อาทิ การนำประเด็นที่ผู้เรียน/ สังคมกำลังให้ความสนใจ เช่น สื่อบุคคล ได้แก่ ดารา ศิลปิน นักธุรกิจ เป็นต้น โดยผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน”

3. ประเด็นเกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีช่วยจัดการเรียนการสอนจากโรงเรียน

การจัดการเรียนการสอนด้วยสื่อเทคโนโลยี หรือแอปพลิเคชันที่ต้องใช้ระบบออนไลน์ ทั้งจากผู้เรียนและครูผู้สอนนั้น จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารของทางโรงเรียน ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินนโยบาย จึงจะสามารถทำให้การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสามารถเกิดขึ้นได้จริง เป็นการลดภาระให้กับครูผู้สอน ผู้เรียน ตลอดจนผู้ปกครองที่ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้กับบุตรหลานได้เต็มที่ สอดคล้องกับความเห็นของ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559 : ออนไลน์) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลว่า “ควรมีการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ Hardware, Software, Network และเครือข่ายไร้สายต่าง ๆ ของสถานศึกษา ให้ครูอาจารย์ บุคลากร และนักเรียนทุกคน สามารถใช้และเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว สะดวกต่อการใช้งาน พร้อมทั้งจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอ” และถึงแม้ว่าในบางโรงเรียนจะขาดแคลนงบประมาณค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการติดตั้งอินเทอร์เน็ต เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559 : ออนไลน์) ยังได้นำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวไว้อย่างน่าสนใจว่า “สามารถแสวงหาแหล่งเงินทุนจากชุมชนเพื่อขอการสนับสนุนเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT ของสถานศึกษาเท่าที่จะทำได้ โดยใช้มาตรการทางภาษีที่ผู้บริจาคเงินสนับสนุนสามารถนำไปใช้เป็นค่าลดหย่อนได้ถึงสองเท่า”

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการใช้แอปพลิเคชันสำหรับการสอนภาษาจีนของครูผู้สอนภาษาจีนในช่วงความปรกติใหม่ กรณีศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จังหวัดสุโขทัย นั้น ผู้วิจัยได้นำเสนอปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของผู้ให้ข้อมูลแต่ละท่านไว้โดยละเอียด ดังนั้นจึงสามารถแบ่งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยฉบับนี้เป็นสองส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยนี้ สามารถชี้ให้เห็นถึงสภาพปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนด้วยแอปพลิเคชันต่าง ๆ ทั้งแบบออนไลน์และแบบในชั้นเรียน ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจสามารถนำผลวิจัยดังกล่าวไปปรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในช่วงความปรกติใหม่ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้เรียนในพื้นที่วิจัยดังกล่าว เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของพฤติกรรมของผู้เรียน ครูผู้สอนจะสามารถนำผลการศึกษาดังกล่าวไปผสาน เพื่อปรับปรุงรูปแบบวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนด้วยแอปพลิเคชันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรพัฒนาการวิจัยลักษณะนี้ไปสู่พื้นที่อื่น ๆ เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาจีนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลและประสบการณ์ระหว่างกัน อีกทั้งยังสามารถนำผลการเรียนรู้ไปพัฒนาการจัดการเรียนสอนในพื้นที่ตนเองให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร ศรีญาณลักษณ์. (2559). การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 24 (46), 1-17.
- จินตนา วิเศษจินดา และสมพงษ์ จิตระดับ. (2561). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารVeridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 11 (2), 445-455.
- ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร. (25 มีนาคม 2563). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 137 ตอนพิเศษ 69 ง. หน้า 1.

ศธ.360องศา. (2563). ประกาศกระทรวงฯ เรื่อง การเปิดเรียนของสถานศึกษาในสังกัดและในกำกับของ
กระทรวงศึกษาธิการ. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2563. แหล่งที่มา: [https://moe360.blog/
2020/04/09](https://moe360.blog/2020/04/09).

สรियाภรณ์ นวนภูมิวัน. (2561). *พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. รายงาน
ผลการวิจัย. อุบลราชธานี: โรงเรียนนากระแซงศึกษา.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era).
ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2563. แหล่งที่มา: [https://www.trueplookpanya.com/
knowledge/content/52232/-edu-t2s1-t2-t2s3-](https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-t2s1-t2-t2s3-)